

handlingerne. Saa vidt jeg erindrer, var det det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen), der lagde for ved at fremsætte sine Betæneligheder ved en af Besparelserne, nemlig den, der berører Høedselskabet. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) fulgte betingelsesvis efter med Hensyn til Subventionerne, og endelig havde det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) en lang Liste over Besparelser, som ikke vel kunne finde Sted. Sidstnævnte ærede Medlem havde mange udmærkede Ord tilovers for hvert af de af ham paatalte Forhold, og han kunde sikkert godt være bleven ved en Tid endnu. Der er vel saa godt som ikke — hvad ogsaa det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) fremhævede — een af alle de Foranstaltninger, hvor der paatænkes Besparelser, om hvilken der ikke kan siges en hel Del godt, som ikke kan siges i mere eller mindre Grad at være til Nytte. Men hvis vi ville følge den Trafik — og jeg kunde for den Sags Skyld godt finde en hel Del Ting, jeg ikke gerne vil være med til at spare paa —, at vi vilde drage alle de Ting frem, som vi nødig saa, der blev sparet paa, blev der vist til syvende og sidst ingen tilbage, hvor der kunde spares. Saa længe det var gjort med at tale om at spare, vare vi alle med. Vi havde det paa noget lignende Maade som Per Gynt, for han baade vilde det, mente det og tænkte det, men da det kom til Stykket, sagde han, at gøre det skulde han ikke have noget af. Det er det, jeg ønsker at sige, at hvis vi ikke gaa til Arbejdet med en bestemt Villie om, at vi ville spare, hvor vi tro, det kan gøres uden i alt for høj Grad at skabe Fortrød, uden Hensyn til, om man kan sige mer eller mindre godt om de Formaal, hvorom der foreligger Forslag til Besparelse, tror jeg ikke, vi faa noget Resultat ud deraf.

Det ærede Medlem fra Bræstrup nævnedet et Par Ting, som jeg kort vil omtale. Den ene var, at Kommissionen har foreslaaet, at Beløbet til de korte Kursus for Lærerne skulde nedsættes en Del. Jeg har deltaget i disse Kursus flere Gange, og jeg maa indrømme, at de baade kunne være fornøjelige og nyttige, men jeg ser alligevel saaledes paa det, at da det efterhaanden er blevet saa nemt at udvide sine Kundskaber paa forskellige Omraader, og da Lærernes økonomiske Forhold desuden ved de sidste Lønningslove ere blevne saa meget forbedrede, tror jeg, der vil være tilstrækkelig Raad for dem til at ofre en Del af deres egne Lommer, hvis de ønske en videregaaende Uddannelse end den, de

allerede have. Jeg tror ikke, der gaar ret meget i Stykker, om Rigsdagen vedtager at give Lovkraft til det Forslag, der fra Sparekommissionens Side er stillet i saa Henseende. Der er et andet Tilskud, som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem fra Bræstrup, som jeg vil sige et Par Ord om. Det er Tilskuddet til Skytteforeningerne. Det ærede Medlem mente, at disse nu arbejdede paa et helt andet Grundlag, end da de oprindeligt stiftedes. Deri kan det ærede Medlem vist for en Del faa Ret, men eet ere vi sikkert enige om: at Skytteforeningerne i mangt og meget udføre et udmærket Arbejde, og derom tror jeg, at mange flere end det ærede Medlem og jeg ere enige. Jeg vilde ønske, at Skytteforeningerne kunde udvikles saadan, at de i nogen Maade kunde tage det Arbejde op, som Militærudannelsen omfatter. Derved tror jeg, at hele Forsvarssagen vilde komme til at staa Befolkningen endnu et Skridt nærmere, end den gør i Dag. Jeg er derfor imod, at Tilskuddet til Skytteforeningerne nedsættes yderligere end af Sparekommissionen alt er foreslaaet, og dertil har jeg endnu en anden Grund, som jeg kort skal nævne. I Forsvarslovene af 1909 er der en Bestemmelse om, at de unge Mænd, der have været Medlemmer af en Skytteforening, kunne faa indtil en Maaned mindre Tjenestetid. Denne Bestemmelse har jeg sat megen Pris paa. Jeg ved vel, at hvis man fra Forsvarsledelsens Side ikke vil tage videre Hensyn til denne Bestemmelse, kommer der ikke ret meget ud af den, men hvis man vil gøre det, kan muligvis Tjenestedagenes Antal for Soldaterne nedsættes en Del, og saa tror jeg, at det Beløb, der kan være Tale om at spare paa Skytteforeningernes Konto, fuldt ud og mere til vil opvejes. Naar man nu fra Militærledelsens Side skal til at overveje, hvorledes man vil føre Bestemmelsen ud i Livet, vil jeg bede den om at ordne det saaledes, at den 6 Dages Øvelse, hvortil Reservernes Mandskab nu indkaldes, falder bort. Thi denne 6 Dages Øvelse er meget byrdefuld for Befolkningen, den maa selvfølgelig ogsaa være ret kostbar, da der baade skal gives Betaling for Hen- og Hjemrejse for det Mandskab, der indkaldes dertil.

Jeg vil om Besparelserne i Almindelighed sige, at jeg ikke synes synderlig godt om nogen af dem. Men jeg ser saaledes paa Sagen, at hvis man virkelig vil naa et Resultat, kan det ikke nytte, at man tager alle disse Enkeltheder frem og siger en Del godt